

- 1 Korintským 10:1 Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem,
 2 všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem,
 3 všichni jedli týž duchovní pokrm
 4 a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus.
 5 A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť `poušť byla poseta jejich těly´.
 6 To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni.
 7 A také nebudte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: `Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.´
 8 Ani se neoddávajme smilstvu, jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc.
 9 A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich a hynuli od hadího uštknutí,
 10 ani nereptejte, jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhubcem.
 11 To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků.
 12 A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.
 13 Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

400 let trpěl Izrael v Egyptě, 400 let byli otroky a museli sloužit Faraonovi.

Lidé trpí, volají k Hospodinu, a on se rozhodne je vysvobodit.

Exodus 3:7 Hospodin dále řekl: "Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Zním jeho bolesti.

8 Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců.

9 Věřu, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egyptané utlačují.

10 Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta."

Hospodin splnil svůj slib. Nebylo to jednoduché, ale nakonec odchází, s majetkem, ale především bohatší o zkušenost, že Hospodin je Bůh, kterému se nemůže nikdo postavit, který plní své sliby, a který má ohromnou moc, které není nikdo schopen čelit.

Vzpomeňte na egyptské rány, na přechod rudého moře, na manu, kterou jim Bůh dával na poušti, na vítězství nad nepřáteli, na ohnivý a oblakový sloup, v kterém je Hospodin doprovázel.

Každý den mohli vidět - Hospodin je s námi, a splní svůj slib. Dovede nás do zaslíbené země.

A On je tam dovedl. Jenže když jim zvědové, které Mojžíš vyslal, aby zem prozkoumali, začali vyprávět o tom, jaké národy zde žijí, dostali strach. Odmítli do této země vstoupit, začali vyčítat Hospodinu a obviňovat ho, že je sem přivedl, aby je zničil.

Numeri 14:1 Celá pospolitost se pozdvihla; dali se do křiku a lid tu noc proplakal.

2 Všichni Izraelci reptali proti Mojžíšovi a Áronovi a celá pospolitost jim vyčítala: "Kéž bychom byli zemřeli v egyptské zemi nebo na této poušti! Kéž bychom zemřeli!

3 Proč nás Hospodin přivedl do této země? Abychom padli mečem? Aby se naše ženy a děti staly kořistí? Nebude pro nás lépe vrátit se do Egypta?"

A tak se Bůh rozhodl, a nechal je chodit 40 let po poušti, dokud nevymřela tato generace. Řekl: vaše děti, o kterých jste řekli, že se stanou kořistí nepřítel, ty vjedou do zaslíbené země, ale vy ne.

Proto musel Izrael chodit 40 let po poušti, pro nevěru, pro své stále reptání, pro svou nepoučitelnost, proto, že Bohu, který je miloval, který je vysvobodil, který je vedl, chránil, zabezpečoval vším, co potřebovali, neustále podsouvali negativní postoje.

Biblický text, nad kterým budeme přemýšlet, popisuje jednu z událostí, nedlouho před ukončením těchto 40ti let putování pouští.

Numeri 20:1 Celá pospolitost Izraelců dorazila v prvním měsíci na poušť Sin. Lid se usadil v Kádeši. Tam zemřela Mirjam a byla tam i pochována.

2 Pospolitost neměla vody. Proto se srotili proti Mojžíšovi a Áronovi.

3 Lid se dal s Mojžíšem do sváru. Naříkali: "Kéž bychom byli také zahynuli, když zahynuli naši bratří před Hospodinem!"

4 Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění na tuto poušť? Abychom tu pomřeli, my i náš dobytek?

5 Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás uvedli na toto zlé místo? Na místo, kde nelze sít obilí ani pěstovat fíky nebo vinnou révu či granátová jablka, ba není tady ani voda k napití."

6 I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázala Hospodinova sláva.

7 Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

8 "Vezmi hůl, svoluj spolu se svým bratrem Áronem pospolitost a před jejich očima promluvte ke skalisku, ať vydá vodu. Vyvedeš jim tak vodu ze skaliska a napojíš pospolitost i jejich dobytek."

9 Mojžíš tedy vzal hůl, která byla před Hospodinem, jak mu přikázal.

10 I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: "Poslyšte, odbojnici! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?"

*11 Nato Mojžíš pozdvihl ruku, dvakrát udeřil svou holí do skaliska a **vytryskl proud vody**, takže se napila pospolitost i jejich dobytek.*

12 Hospodin však Mojžíšovi a Áronovi řekl: "Protože jste mi neuvěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, neuvedete toto shromáždění do země, kterou jim dám."

13 To jsou Vody Meríba (to je Vody sváru), protože se Izraelci přeli s Hospodinem; on však mezi nimi prokázal svou svatost.

Společenství Izraele stojí opět před problémem. Utábořili se v poušti Sin, došla voda, a žádný zdroj nablízku není. Ještě jedna událost je potkala - zemřela Mojžíšova sestra Mirjam, byla to vedle Mojžíše a Árona vůdčí osobnost.

Nedostatek vody, a možná, že i smrt Mirjam byla takovým spouštěcím mechanismem.

Podívejte, Mirjam zemřela, a to byla Mojžíšova sestra, dopadneme všichni stejně. Pomřeme na poušti, my naše děti, naši vnuci. Nekonečné cestování, plahočení se nehostinnou krajinou, neustálé problémy, pořád nám něco schází, stále na cestách, už bychom se tak rádi někde usadili, ale to je nemožné. K čemu to vše je? Nebylo nám lepší v Egyptě? Stejně nás Hospodin vyvedl sem na tuhle zatracenou poušť, aby nás tady nechal zemřít. V téhle nehostinné krajině.

Asi tady zemřeme žízni, my, naše stáda, naše děti.

Num. 20,3 Lid se dal s Mojžíšem do sváru. Naříkali: "Kéž bychom byli také zahynuli, když zahynuli naši bratří před Hospodinem!"

4 Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění na tuto poušť? Abychom tu pomřeli, my i náš dobytek?

5 Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás uvedli na toto zlé místo? Na místo, kde nelze sít obilí ani pěstovat fíky nebo vinnou révu či granátová jablka, ba není tady ani voda k napití."

Smrt Mirjam a nedostatek vody byly dvě poslední kapky. To, co vřelo v jejich srdcích vyšlo ven.

Zapomněli na dvě věci

- ✚ mohli již dávnou žít v úrodné zemi, sít obilí, pěstovat fíky, vinnou révu, granátová jablka, kdyby poslechli Hospodina. To, že stále putují pouští, to že se stali kočovným národem není důsledkem Božího rozmaru, ale jejich neposlušnosti, vzpoury a nevíry.

- ✚ Hospodin řekl, že jejich generace zemře na poušti. Teprve jejich děti vejdu do zalíbené země. Bylo to neměnné Boží rozhodnutí, a oni ho nechtějí přijmout. Samozřejmě, kdo by chtěl. Ale proč toto rozhodnutí padlo? Pro jejich hřích. A hřích přináší do našeho života své důsledky.

Nicméně, byla zde cesta, jak z toho ven!

Co dělat, jestliže zhřešíme? Hřích přiznat, vyznat ho Bohu, prosit o Boží odpuštění, o milost. A to vyžaduje pokoreni se, pokání.

Ale oni nejsou ochotni přiznat: ano, zasloužili jsme si to, místo aby uznali vinu, svalují ji na Hospodina.

A to je ten důvod, proč musí zemřít tato generace na poušti. Hřích a zatvrzelost.

Rád bych zde napsal veliký vykřičník!!!

Můžeme selhat, zhřešit, nezvládnout v našem životě všelijaké situace. Můžeme dokonce udělat "osudové chyby", které nás, nebo naše okolí může do konce života poznamenat.

Ale ať se stane cokoli, pro ty, kteří se pokoří a prosí Boha o odpuštění je vždy šance. Boží odpuštění je připravené, to vybojoval Pán Ježíš na kříži na Golgotě. Moc jeho krve, která očišťuje od každého hříchu je stále k dispozici. Pán Ježíš je připraven tě obmýt, ospravedlnit tě, ale aby to mohlo nastat musí zde bát pokání.

Jakubův 4:7-10 Podřídte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. Umyjte si ruce, hříšníci, a očistěte svá srdce, lidé dvojí tváře! Bědujte, naříkejte a plačte! Váš smích ať se obrátí v pláč a vaše radost v žal. Pokořte se před Pánem, a on vás povýší.

Na to nikdy nezapomeňme. Boží milost je větší než naše hříchy. Není nic, co by Bůh v Ježíši neodpustil, není nic, co by On nevnnesl na kříž. Ale odpuštění není bez pokání.

Hluboké pokání je cesta kupředu. Cesta do Boží blízkosti, do zaslíbené země!

Vraťme se k našemu textu...

I my, jako Izrael mnohdy procházíme v životě pouští.

Může to být poušť utrpení, osamění, zklamání, nemoci, smrti někoho blízkého, poušť deprese, obav, rezignace, nebo ekonomická poušť...

můžeme procházet vztahovou pouští, neporozuměním v manželství, v rodině, ve vztahu rodiče - děti...

duchovní poušť - Bible k nám nemluví, modlitby končí u stropu místnosti, zdá se nám, že Duch svatý od nás odešel, prožíváme prázdnotu duše, jsme vyprahlí a nikde ani pramének vody...

Pouští můžeme procházet jako jednotlivci, jako rodiny, ale i jako sborové společenství, jako církve.

A pokud se nacházíme v poušti, a pokud tam stojíme dlouho, máme blízko k tomu, abychom začali obviňovat Boha. Možná ne tak nahlas a tvrdě jako Izrael, ale uvnitř, v srdci. Bože, tys nás vyvedl na poušť jen a jen proto, abys nás zničil. Zemřeme tady, a nikdo po nás ani nevzdychne. Je to nespravedlivé, je to od tebe nefér... A od obviňování je jen kousek k reptání a pak k zatvrzelosti.

Ale podívejme se na Izrael: Hospodin je nevyvedl proto, aby zde zemřeli, ale aby je dovedl do něčeho lepšího. Do zaslíbené země. A cesta pouští je měla připravit, naučit důvěře v Hospodina.

Bohužel, byli špatnými studenty...

Poznámka na okraj...

pouští můžeme procházet ze dvou důvodů

1. Bůh nás chce někam dovést, a jestliže na cestě volí i poušť, pak proto, aby nás něco naučil, aby nám ukázal svou moc, aby nám zjevil svou slávu. Aby nás naučil důvěřovat mu.
2. Pouští můžeme procházet díky svému selhání. Božím plánem bylo, abychom se usadili v dobré zemi, ale neposlušnost, hřích způsobil to, že na poušti setrváváme. Ale i v tomto případě platí: "milujícím Boha, vše napomáhá k dobrému" a i poušť si Bůh může použít k tomu, aby nám zjevil svou lásku, moc a slávu.

Pokud Bůh dovolí, abychom šli pouští, pak ne proto, aby nás ponížil, trestal, nebo dokonce zničil. Ale chce nás něco naučit.

1. I na poušti je se mnou Bůh - i na poušti je se mnou Kristus

Můžeme procházet jakoukoliv pouští, může se nám zdát, že jsme na ní sami, ale to není pravda. Na každé poušti je s námi Pán Ježíš. On nás neopustí, on se nás nezřekne. On není tím který by si zůstal někde v pohodlíčku, doma, ale jde s námi na naši poušť. Opustil slávu, kterou měl u Otce, stal se člověkem, vzal na sebe naše hříchy...

Filipským 2:6 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,

7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka

8 se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.

9 Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,

10 aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí -

11 a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Pán Ježíš nikdy nestojí stranou, ale je s námi. V době úspěchu, vítězství, radostí, ale i na poušti. Dokonce i v údolí stínu smrti.

Žalmy 23:4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

Nad táborem se zjevila Boží sláva. Boží přítomnost, Bůh je zde může Izrael číst. Neupustil nás, nechce nás zničit, ale chce nám přinést záchranu.

2. Na poušti nám chce Bůh zjevit svou slávu

Když se nám daří, když vše vychází, tam často nevidíme Boží ruku. Vše zvládneme sami. A často jsme na to i náležitě hrdí. Říkáme s pomocí Boží, ale myslíme to jinak: zvládl jsme to! Ano, Bůh tam někde byl, ale já jsem to zvládnul. To s pomocí Boží je jen taková zbožná fráze...

Ale když jsme na poušti, když není voda, my umíráme žízní, a vytryskne voda ze skály, pak víme: to byl Bůh. To byl zázrak, to byla jeho pomoc. Smíme vidět a zakusit Boží slávu.

Někdy vytryskne voda, někdy prožijeme zázrak, Bůh lusknutím prstů vyřeší náš problém.

Jindy problém zůstane, ale On naplní naše srdce pokojem, radostí, dá nám sílu, dá nám naději.

1 Korintským 10:13 Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

V každém případě ale platí, pokud Bůh dovolí, abychom šli pouští, pak to není proto, abychom zde zemřeli, ale abychom se přimkli k Bohu, abychom zakusili jeho pomoc, abychom byli svědky jeho slávy.

Aby se obnovila a vyrostla naše důvěra v Něj, abychom viděli a zažili Jeho moc, lásku a vyvobození.

3. Cestou není reptat, ale padnout na tvář před Hospodinem

Národ reptal, stěžoval si - mám dojem že Židé (na poušti) jsou velice podobní Čechům. Stěžovat si, reptat, naříkat, obviňovat Boha - jak je nám to blízké! Je to snadná cesta. Nemusíme přemýšlet, hledat, ptát se proč, dokonce nemusíme a ni hledat řešení či východisko, stačí jen na někoho svalit vinu.

Ale Mojžíš a Áron nás učí, jak se v takovém případě zachovat:

Num.20,6-7 I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázala Hospodinova sláva. Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

Odešli od reptajícího shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář...

Reptající dav je nebezpečný. Nejen proto, že se jeho hněv může obrátit na nás (což se Mojžíšovi několikrát stalo), ale že nás může nakazit. Reptání je jak kapénková infekce. Šíří se vzduchem. Nemusíte se toho člověka ani dotknout, nemusíte s ním mít nic společného, nemusíte ho ani znát, a nakazí vás. Stačí, že jste kolem něj prošli, že jste s ním seděli ve vlaku, že někde ve vaší blízkosti zakašlal, či pšíknul. Kapénková infekce se šíří...

A stejně je to s reptáním, nespokojeností, naříkáním, stěžováním si...

Stačí být chvíli v blízkosti takovýchto lidí, a jejich postoj vás nakazí. Najednou vám to jakoby "dojde", a vždyť ten člověk, vždyť ten dav má pravdu, a přidáte se k reptajícímu davu. A to můžete mít na začátku bohulibý úmysl - vysvětlit jim to a reptání zastavit. Ten duch vás převálcuje...

Mojžíš a Áron jsou si toho vědomí, a tak dav opouštějí, nevysvětlují, neobhajují Boha, ale utíkají z místa nespokojenosti, reptání a vzpoury, do Boží přítomnosti. Ke stánku setkávání.

Neodvažují se ani vejít dovnitř, padnou u vchodu na kolena, dokonce se zde píše na tvář, a modlí se. Volají k Bohu. Odpoví?

V ten okamžik se zjeví Boží sláva. Bůh je totiž i na poušti s nimi, jen ho neviděli. ale nyní viditelně sestoupil, zjevila se Boží sláva. Je zde Hospodinova odpověď - i přes vaše reptání vás vysvobodím, pomohu, zachráním. Naplním vaše potřeby.

Abychom mohli vidět Boží slávu, musíme opustit reptající dav a vstoupit do Boží blízkosti.

Do Boží blízkosti může vstoupit jen ten, kdo má pokorné srdce.

Sklonit se, padnout na tvář, zout boty...

Exodus 3:4 Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: "Mojžíši, Mojžíši!" Odpověděl: "Tu jsem."

*5 Řekl: "Nepřibližuj se sem! **Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.**"*

*6 A pokračoval: "Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův." **Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět.***

Dva lidé klečí před Hospodinem, a Bůh vylije proud vody pro celý národ.

Reptající žízňivý národ - zvláštní obraz.

Reptání vychází z jejich žízně. Žízeň je legitimní, ale **reptání není způsob, jak žízeň uhasit.**

Oni potřebují vodu! Dnešní reptající společnost potřebuje vodu života! Jen ta může uhasit jejich žízeň!

A kdo ví o zdroji živé vody? Ti, kteří ji ochutnali, ti kteří patří Kristu. Tak proč spolu s nimi reptáme, místo abychom šli ke stanu setkávání a padli na kolena, na tvář před Hospodinem?

Dva lidé klečí a Hospodin uhasí žízeň celého národa.

Najdou se dva lidé, kteří padnou před Hospodinem za náš národ?

4. Řešením je Kristus - skála

Hospodin promluvil a ukázal jaké řešení má připravené. Mojžíš a Áron jdou, vyzvou národ aby šli ke skále. Možná se jim to zdálo divné. Kdyby je vyzvali, že mají začít kopat studnu, v písku, ale proč mají jít ke skále? Copak ze skály vytryskne voda?

Mojžíš je ironický... **"Poslyšte, odbojníci! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?"**

Copak je to možné? Není, nikdo nedokáže ze skaliska vyvést vodu! A pak do skály udeří, v tu chvíli vytryskl proud a vody bylo dostatek pro všechny.

*Num. 20,10 I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: "Poslyšte, odbojníci! **To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?"***

*11 Nato Mojžíš pozdvihl ruku, dvakrát udeřil svou holí do skaliska a **vytryskl proud vody**, takže se napila pospolitost i jejich dobytek.*

Apoštol Pavel navazuje na tento oddíl a říká nám:

*1 Korintským 10:4 a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a **tou skálou byl Kristus.***

Voda, která přináší život, může vytrysknout jen ze skály, kterou je Kristus. On je ta skála. On je zdroj života. Nikdo jiný a nikde jinde není možné život získat.

Může se to zdát směšné. Copak ze skály může vytrysknout voda?

Copak Kristus může přinést řešení našich problémů? Ano, to je dnes pro lidi směšné.

A přitom je to pravda.

Mojžíš svolal lid ke skále.

Možná, že někteří nešli, řekli si: co je to za hloupost. A zůstali sedět tam někde v písku a dál reptali. A měli o důvod k reptání víc: Mojžíš se zbláznil, volá nás ke skále...

Ale ti, kteří ke skále přišli, zažili zázrak. Hospodin vyvedl vodu, a bylo dost pro všechny, dokonce i pro jejich stáda.

Řešením je Kristus. Skála. Pokud stojíme na něm, i když procházíme pouští, nebudeme mít nedostatek. Protože On sám je zdrojem života, milosti, požehnání.

On přináší pokoj, radost, naději.

Proto se scházíme jako církve zde pod křížem.

Scházíme se okolo Ježíše. A čekáme, jakým způsobem bude jednat.

ZÁVĚR

Poušť není místem, kde máme zemřít, ale kde můžeme prožít Boží slávu.

A to tehdy, když přijdeme ke skále, ke Kristu.

V něm je záchrana, naplnění života, v Něm dostáváme vše, co potřebujeme...

Najděte si v Novém zákoně termín "v něm" - a zjistíte, že vše co potřebujeme, po čem toužíme, co naplňuje náš život je V NĚM.

Pokud nejste na poušti - děkujte za to Bohu a užívejte si to hezkého období.

Ale pokud procházíte pouští, pak pamatujte:

- ✚ **I na poušti je se mnou Kristus**
- ✚ **Na poušti nám chce Bůh zjevit svou slávu**
- ✚ **Cestou není reptat, ale padnout na tvář před Hospodinem**
- ✚ **Řešením je Kristus - skála**

Několik míst o tom, co vše máme v Něm, v Ježíši.

Římanům 1:17 Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: 'Spravedlivý z víry bude živ.'

2 Korintským 1:19 Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás zvěstovali my - já a Silvanus a Timoteus - nebyl zároveň 'ano' i 'ne', nýbrž v něm jest jasné 'Ano'!

2 Korintským 1:20 Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno 'Ano'. A proto skrze něho zní i naše 'Amen' k slávě Boží.

2 Korintským 5:21 Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.

Efezským 1:4 v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.

Efezským 2:14 V něm je náš mír, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil

Efezským 2:18 A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem.

Efezským 2:21 V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu;

Efezským 2:22 v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží.

Efezským 3:12 V něm smíme i my ve víře přistupovat k Bohu svobodně a s důvěrou.

Filipským 2:15 abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět,

Filipským 3:9 abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista - spravedlností z Boha založenou na víře,

Koloským 1:14 V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů:

Koloským 1:16 neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi - svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti - a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.

Koloským 1:17 On předchází všechno, všechno v něm spočívá,

Koloským 1:19 Plnost sama se rozhodla v něm přebývat,

Koloským 1:20 aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích - protože smíření přinesla jeho oběť na kříži.

Koloským 1:27 Bůh jim chtěl dát poznat, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.

Koloským 2:3 v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.

Koloským 2:9 V něm je přece vtělena všechna plnost božství;

Koloským 2:10 v něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil.

Koloským 2:11 V něm jste obřezáni obřízkou, která není udělána lidskou rukou; obřízka Kristova je odložením celého nevykoupeného těla.

2 Tesalonickým 1:12 Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.